

Pracovník 456

(Naprogramovaný svět, hlavní protagonista Joel, vedlejší Kevin, interiér Joealova bytu, exteriér ulic, interiér fabriky skutečná realita dialogy)

Joel se každé ráno časně vzbudí

a obuje si své růžové papučky.

Poté zamíří do kuchyně dát si snídani.

K snídani si vždy dá toust s marmeládou a máslem, k tomu kávu.

Když odchází ze svého bytu málem se jako vždy zapomene přezout z růžových papuček.

Pak jde známými ulicemi směrem k továrně.

Vždy projde kolem trafiky, kde si kupuje noviny.

Tam se každý den setká se svým nejlepším přítelem Kevinem.

Vždy si s ním krátce povídá pořád o tom samém. (připojit nevýznamný dialog)

Potom spolu kráčí k místu, kde pracují.

Prochází ulicemi, kde potkávají pořád ty samé tváře.

Stejně lidi, kteří se nikdy nezměnili.

Joel pracuje jako technická podpora v továrně na výrobu pletených svetrů.

Není se svou prací spokojený, ale nikdy ho nenapadlo ji opustit. (připojit monolog Joela, jak nadává na stejnou otravnou práci)

Jako každý den vstoupí do oprýskané a temné továrny

a vejde do své pochmurné kanceláře.

Musí tu strpít osm hodin nic nedělání, jelikož se v továrně nikdy nic nerozbilo a tak se tu nic nerozbije i dnes.

Po práci se znovu setká se svým kamarádem Kevinem

a společně jdou do hospody sledovat fotbal. (interiér hospody, záběr na televizi s fotbalovým zápasem)

Zápas, který vždy probíhá stejně, nikdy nevyhraje tým, kterému Joel s Kevinem fandí. (připojit dialog Kevina a Joela o tom, že jejich tým zase nevyhrál a snad to vyjde příště)

Večer si tak sundá své růžové papučky a

usíná s tím, že další den musí znovu do práce.

Prožít to celé znovu. (zde můžeme jako poslední okno zachytit Joela jak spí a sní o své otravné práci)

Skutečná realita (Interiér rozlehlé počítačové kanceláře)

Kolem pracovníka 456 pobíhá několik dalších lidí.

Všude vládne zmatek. (připojit dialogy pracovníků, jak vykřikují o tom, že program přestal fungovat)

(záběr na konkrétní počítač s pracovníkem))Všichni se snaží napravit poruchu počítače, který programuje jeden z hlavních uměle vytvořených světů. (záběr na hádající se pracovníky a jejich dialogy)

Nejspíš došlo ke zkratu a je možné, že to nějaké postavě změnilo program. (záběr na monitor počítače, zaseklý obraz, okno program neodpovídá)

Pro takové chvíle je tu právě on. Jeho práce je tvořit a upravovat programy. Napravit životy postav, které jsou stejně jen bezvýznamnými. (pracovník sleduje protokol programu a snaží se jej uvést do pořádku, u toho si mrmlá pod fousy)

(Naprogramovaný svět, hlavní protagonista Joel, vedlejší Kevin, interiér Joelaova bytu, exteriér ulic, interiér fabriky)

Joel se opět vzbudil a obul si své růžové papučky.

Právě si chystal svůj každodenní ranní toust, když mu něco došlo. (záběr na Joela, jak se při přípravě toastu zasekne a zamyslí se)

Každý den dělá to samé, nikdy ho ale nenapadlo dělat něco jiného. Jakoby jeho život byl předem daný. Teď měl chuť začít úplně něco jiného. Žít život, ve kterém bude každý den dělat nové věci. (záběr na Joela navazující na předchozí, přiblížení jeho obličeje jak přemýšlí) *Nechápal, proč o tom nepřemýšlel už dřív.*

Byl nadšený ze své myšlenky a tak běžel za svým kamarádem do trafiky. (záběr jak si zhasuje z nohou růžové papučky a tříská za sebou dveřma) *Sdělit mu, že můžou společně jít a dělat si co chtěou.*

Kevin jako každé ráno stál před trafikou a čekal na Joela.

(Ten se k němu přifítil a začal na něj chrlit): **“Kevine, vždyť mi můžeme dělat úplně nové věci! Proč nás nikdy nenapadlo nechat téhle nejnudnější práce a začít dělat něco nového?!”** (rozdělit nejlépe do dvou framů, jeden zabírá Joela, druhý Kevinu)

Kevin ale jakoby ho neposlouchal. (Znepokojeně se na něj díval a odpověděl mu:) **“Už zase jdeš pozdě Joeli, kde ses tak zdržel?”**

“Ty to pořád nechápeš?”, povídá Joel, **“My tady marníme čas, místo toho, abychom šli dělat něco smysluplného!”**

(Kevin ale znovu zopakoval, záběr na něj jak má stále stejný výraz): **“Už zase jdeš pozdě Joeli, kde ses tak zdržel?”**

(Joel se na Kevinu překvapeně podívá) **Proč se Kevin chová tak divně? Vypadá to, že mi vůbec nerozumí.** (dva ramy, jeden na Kevinu, druhý opět na Joela jak má znepokojený výraz ve tváři)

Z Joelových myšlenek ho vytrhl Kevin,; **“Už zase jdeš pozdě Joeli, kde ses tak zdržel?”**

Touto otázkou vždy začínala jejich konverzace. Jak na to jen Joel odpovídal? A tak velmi rozvážně zkusil: **“Málem jsem se zapomněl přezout.”** (Joel to říká se smutným vyrazem ve tváři a skloněnou hlavou k zemi)

(Na to Kevin odpověděl Joelovi už dávno známou větou:) **“Z těch tvých růžových papučí?”**

(Joel ztuhne, záběr na něj jak odchází). *Přesně tohle si každý den povídali.*

Joel byl zklamaný. Kevin nejspíš neumí říkat nic jiného.

A tak se otočil na patě a vykročil prozkoumávat ulice města.

Mezitím ve skutečné realitě:

Pracovník 456 se nervózně zvedl ze židle.

Právě jde řediteli oznámit, že kvůli poruše počítače se jeden program vymkl kontrole. (záběr na pracovníka jak prochází dlouhou chodbou a blíží se ke dveřím)

Zaťukal na dveře ředitelny, ze které se v zápětí ozvalo: **“Dále!”**. Tiše vstoupil a zavřel za sebou dveře.

“Tak co mi chceš?” (záběr na interiér ředitelny a ředitele) zeptal se nevrle ředitel. **“Nevidíš, že mám spoustu práce s tou poruchou?!”**

“Promiňte mi pane řediteli, právě o tom chci s vámi mluvit. Program číslo 865 se vymkl systému. Hrozí narušení ostatních programů.” (záběr na pracovníka)

(záběr na ředitele) Na to se ředitel zamyslel a po chvíli povídá: **“A už jsi to zkoušel opravit?”**

(záběr na pracovníka) **“Ano, zkoušel. Nejde ani vyresetovat.”**

(záběr na ředitele) Ředitel se znovu chvíli zamyslel: **“Tak to ho asi budeš muset nahradit.”**

(záběr na pracovníka) **“To bych musel přeprogramovat všechny programy, které se s ním setkávají.”**

Joel prochází ulicemi, kterými nikdy předtím nešel.

Potkává lidi, které v životě neviděl.

Snaží se s nimi komunikovat, zeptat se jich na cokoli, jen aby zjistil, jestli je to pravda. (dialogy mezi joelem a lidmi, kteří nechápou na co se jich ptá)

Jestli jsou všichni jen postavy ve vymyšleném příběhu.

Nikdo na něj nereaguje. Všichni pokračují v systému, ve kterém jsou naprogramováni.

Mezitím ve skutečné realitě:

(záběr na pracovníka jak pracuje na počítači) Pracovník 456 se vrátil do své kanceláře a začal vymýšlet program, který nahradí ten rozbitý.

Po nějakém čase si oddechne. Program 865 byl úspěšně nahrazen. (záběr na monitor jak maže postavu joela ze systému a nahrazuje ho jinou postavou)